

ды, кои-то видимъ нощѣ. Кои-то ся призирать въ небе-то трѣбува да сѣ съглядали, че зимѣ и лѣтѣ не ся видять все едны звѣзды; а това е така, зашто-то земя-та изъ пѣтя си около слънце-то дохажда въ различни мѣста изъ небесный ширинѣй, па и дни-ти и нощи-ты непрѣстайно ся мѣнявать, та ту растѣть ту намалявать, а оттова зимѣ прѣзъ длѣгы-ты нощи ся видять повече и другы звѣзды, а лѣтѣ прѣзъ късы-ты нощи по-малко и другы звѣзды.

Испрво имало малко хора по земѣ-тѣ и тѣ слабо ся събирали и мѣшяли помежду си; а кога ся поумножили зели да ся пуцать на далечень пѣть, по сухо и по море и така малко по малко опознали и най-далечны страны. На днешне врѣмя толкова много сѣ напрѣднѣли, што-то вече крѣстосахѣ такорѣчи цѣлѣ земѣ-тѣ, размѣрихѣ ѣ, прѣписахѣ ѣ на хартиѣ за да забѣлѣжять по-добрѣ дѣ що има, и намѣрихѣ, че тя е толкова голѣма, што-то ако бы рѣкѣль чловѣкъ да ѣ обыколи, той бы ѣ обыколилъ едва за годинѣ и половинѣ и то ако зема непрѣстайно всякий день по 20 часове пѣть. Толкова е голѣма тая земя, коѣ-то милый Богъ ни е отрядилъ за сврѣталище! а нѣ, хора-та, кои-то ся мыслимъ за нѣщо, плѣзимъ по неѣ като едни червѣ по голѣмѣ тыквѣ! А пакъ що да кажемъ кога сравнимъ цѣлѣ-тѣ земѣ съ звѣзды-ты и съ слънце-то, кога сравнимъ цѣлый си животъ съ онова безбройно врѣмя, отъ кое-то е свѣтъ създанъ?! — Ако съднемъ да поразмислимъ колко хыляды години сѣ ся изминѣли откакъ Господд е създалъ земѣ-тѣ, колко пояси хора сѣ измрѣли и отъ тѣхъ не останѣлъ нито прахъ, и колко е малкъ или по-добрѣ да кажемъ, нищо нѣщо чловѣкъ спротивъ цѣлый свѣтъ, то нѣ не шемъ можемъ да